

Sonet de octombrie

Felix

Fiori de zori cu sărutări de brume
Sucombă-n dimineți întârziate,
Când pleoapa orizontului se zbate
Și curge mierea soarelui pe lume.

Cortina ceții tocmai ridicate,
Cu albul dens de vălurate spume,
Dezvăluie privirii noi albume
Cu pozele-n aramă ferecate.

E bogăție-n roade și-n culoare,
Având în palma cerului sorginte
De unde curg ca binecuvântare,

De-aceea dăltuiesc febril cuvinte
Să pună gratitudinea-n valoare:
Îți mulțumim cu inima, Părinte!

Simion Felix Marțian